

Arrest

**nr. 311 420 van 19 augustus 2024
in de zaak RvV X / IV**

**Inzake: X
VOOGD: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat L. ZWART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 20 oktober 2020, dient op 27 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 7 april 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 9 juni 2022.

1.3. Op 26 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 27 oktober 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Afghaanse nationaliteit. Je bent soennitisch moslim en etnisch Tadzjiek. Je werd geboren omstreeks [...] in Qalay Mira in de Afghaanse provincie Ghazni. Daar woonde je je hele leven, samen met je ouders [L.] en [F.], je zussen [A.], [N.], [M.], [M.] en [H.], en je broer [I.]. Je ging gedurende vijf jaar naar school en je hielp je vader in zijn restaurant.

Een kennis van jullie familie was ene commandant [I.], een invloedrijke man met connecties bij zowel de Taliban als bij de overheid. Hij werkte samen met je oom langs moederskant [H.E.] bij de aankoop en verkoop van gronden. [I.] had je zus [A.] bij je thuis gezien, en vroeg je vader daarna meerdere keren om haar hand. Je vader weigerde echter, omdat [A.] zelf niet met [I.] wilde trouwen, en omdat er een groot leeftijdsverschil was.

In de 11de maand van 1397 (= januari-februari 2019) waren jij en je vader 's morgens klaar om naar zijn restaurant te vertrekken, toen jullie aan jullie woning werden aangesproken door vier talibs op twee brommers. Zij zeiden dat ze gekomen waren om [A.] te ontvoeren, en er ontstond een discussie waarbij jij een slag op je neus kreeg en flauwviel, en je vader werd neergeschoten. Daarna vluchtten de talibs weg. Jij werd naar het ziekenhuis gebracht, waar je tien à twaalf dagen moest blijven, en in tussentijd had je oom het restaurant van je vader verkocht om zijn begrafenis en je ziekenhuisverblijf te betalen.

Na de dood van je vader begonnen zowel jij als je zus [N.] te werken. Jij begon na schooltijd te werken in een garage, en je zus begon te werken als journaliste.

In de 10de maand van 1398 (december 2019-januari 2020) contacteerde commandant [I.] je oom [H.E.]. Je oom had altijd al vermoed dat commandant [I.] achter de moord op je vader zat, en deze keer gaf commandant [I.] dat toe, en eiste hij opnieuw de hand van je zus [A.]. Je oom weigerde dat. Kort daarna werd je oom neergeschoten door twee personen op bromfietsen. Jij en een buurman probeerden hem met een tuk-tuk nog naar het ziekenhuis te brengen, maar hij overleed onderweg.

Nog diezelfde maand werd er aan jullie woning een dreigbrief voor [N.] achtergelaten. In de brief schreven de Taliban dat ze moest stoppen met haar werk. Je moeder werd bang en regelde met de hulp van een oom van je vader, [M.], de verkoop van jullie woning en jullie vertrek uit Afghanistan. Jij, je moeder, je zussen en je broer verlieten Afghanistan samen ongeveer in januari 2020.

In Iran raakte je van je andere familieleden gescheiden: jullie verbleven er in een hotel, en terwijl jij beneden was en je familie boven op de kamer, was er een protest ontstaan. De smokkelaar had schrik dat er politie zou komen, en hij nam enkel jou mee, verder richting Europa. Sederdien heb je geen nieuws meer van je familie.

Na acht of negen maanden arriveerde je in België. Je diende er een verzoek om internationale bescherming in op 27 oktober 2020.

Ter staving van je verzoek legde je de volgende documenten neer: je taskara, foto's van je oom, je vader, jezelf en je zus, de dreigbrief van de Taliban, en een document van het Rode Kruis (i.v.m. tracing familieleden).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden besloten dat je niet aannemelijk gemaakt hebt dat je in Afghanistan een gegronde vrees moet koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève, of dat je er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aan je relaas kan immers geen geloof worden gehecht.

Vooreerst moet de aandacht worden gevestigd op je verklaringen over je contacten in Afghanistan, die je algemene geloofwaardigheid bij voorbaat onderuit halen.

Je stelt immers dat je geen enkel contact meer hebt met je familie sedert je van hen gescheiden raakte in Iran: je moeder had wel een gsm, maar je had het nummer daarvan niet opgeschreven. Wanneer je wordt gevraagd of je nog contact met je familie kon proberen leggen, stel je dat dat niet gelukt is: je vroeg aan je smokkelaar om je moeder te bellen maar weet niet of hij het al dan niet gedaan heeft. Er wordt je specifiek gevraagd of je contact kon proberen te leggen met je familie door bijvoorbeeld eerst iemand anders uit jouw streek via het internet te contacteren, om te kijken of zij nog contact konden leggen. Je stelt dat je wel gezocht hebt via Facebook, maar dat het niet gelukt is. Wanneer je gevraagd wordt of je überhaupt nog van iemand in Afghanistan contactgegevens had, stel je van niet (CGVS p. 9-10). Later blijkt echter dat je verschillende foto's wil neerleggen ter staving van je verzoek, die je via gsm hebt ontvangen en die je dus nog niet kon hebben gehad bij je uitreis uit Afghanistan. Wanneer je gevraagd wordt hoe je dan aan die foto's kan geraakt zijn, stel je plots dat je wél nog contactgegevens had van iemand van je familie: [M.], een neef van je vader, had een gmail-adres dat je opgeschreven had. Je zou vanuit België met hem contact gelegd hebben en hij zou je de foto's bezorgd hebben. Daarmee spreek je je eerdere verklaringen over je pogingen om het contact met je familie te herstellen lijnrecht tegen, wat je geloofwaardigheid reeds onderuit haalt. Je wordt ermee geconfronteerd dat je aan [M.] had kunnen vragen om je moeders gsm-nummer, en je verklaart dat je dat wel van plan was, en dat je het hem gevraagd hebt nadat hij je de foto's bezorgde, maar dat hij daarna niet meer op je vraag geantwoord heeft. Dat komt zeer bevreemdend over: logischerwijze zou kunnen worden verwacht dat je, wanneer je voor het eerst contact legt met een familielid na je maandenlange reis richting Europa, meteen had gevraagd naar je andere familieleden, in plaats van droogweg enkel naar wat bewijsstukken. Los daarvan komt overigens ook eigenaardig over dat je wel de contactgegevens van [M.] zou hebben opgeschreven, maar van niemand anders (CGVS p. 14-15). Het gegeven dat je niet de (volledige) waarheid vertelt over je contacten met je familie, halen je algemene geloofwaardigheid sterk onderuit, en maakt dat ernstig getwijfeld kan worden aan de bewering als zou je werkelijk geen enkel contact meer met hen hebben. Dat plaatst bij voorbaat een voorbehoud bij de geloofwaardigheid van je overige verklaringen.

Verder kan evenmin geloof worden gehecht aan je bewering dat je familie lastiggevallen werd door commandant [I.]. Je verklaringen daarover zijn immers tegenstrijdig, onlogisch en bevreemdend.

Zo leg je inconsistente verklaringen af over de contacten tussen je vader en commandant [I.]. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde je immers dat [I.] je vader meerdere keren telefonisch had bedreigd (Vragenlijst 3.5). Op het CGVS echter stel je dat commandant [I.] je vader niet bedreigd had aan de telefoon en dat hij enkel met hem over je zus had gesproken. Wanneer je geconfronteerd wordt met je uitspraak van op de DVZ, herhaal je enkel dat commandant [I.] geen bedreigingen had geuit aan de telefoon, wat geen verklaring is voor de tegenstrijdigheid (CGVS p. 22). Bovendien vertelde je op de DVZ ook dat jullie klacht indienden bij de politie na deze telefonische bedreigingen (Vragenlijst 3.5). Wanneer je daarmee geconfronteerd word, zeg je dat je het eerst vergeten zeggen was, maar dat je vader na het aanzoek van commandant [I.] inderdaad klacht neerlegde bij de politie. Wanneer je wordt gevraagd waarover die klacht dan ging – er was immers nog niets gebeurd om aan te klagen bij de politie – beweer je dat je vader bij het politiebureau aangifte deed van het huwelijksaanzoek, omdat hij niet wilde dat je zus met commandant [I.] zou trouwen. Wanneer je gevraagd wordt wat jullie dan verwachtten van de klacht of hoe de politie had moeten reageren op een melding van een – op dat moment nog doodnormaal – huwelijksaanzoek, kom je niet verder dan te herhalen dat [I.] meerdere keren een aanzoek deed, telefonisch met je vader sprak, en dat je vader dan klacht ging indienen (CGVS p. 22-23). Het mag duidelijk zijn dat deze uitleg voor je tegenstrijdige verklaringen van op de DVZ kant noch wal raakt. Je geloofwaardigheid wordt onder druk gezet door het feit dat je in een poging om tegenstrijdigheden over de contacten tussen je vader en [I.] uit te klaren, opnieuw vervalt in een onaannemelijke en bevreemdende uitleg. Ook over het gedrag van de Taliban zelf legde je onlogische en onaannemelijke verklaringen af.

Je verklaart dat vier talibs op twee bromfietsen je zus [A.] kwamen ontvoeren (CGVS p. 16). Dat komt bevreemdend over, aangezien niet duidelijk is hoe ze dan precies je zus hadden kunnen vervoeren. Wanneer

je daarnaar gevraagd wordt, zeg je dat je het ook niet weet, en opper je dat er mogelijk nog een persoon in de buurt was, of dat ze daar met een wagen waren (CGVS p. 19). Er kan echter niet ingezien worden waarom de Taliban de ontvoering van je zus zouden starten, daarbij zelfs je vader vermoordend, zonder een manier om je zus te vervoeren in de buurt. Dat komt niet logisch over. Verder is het ook niet aannemelijk dat de Taliban je zus uiteindelijk niet ontvoerd hebben. Ze kondigden aan dat ze haar gingen ontvoeren, sloegen jou, en vermoordden je vader, om daarna gewoon weg te vluchten. Wanneer je gevraagd wordt waarom ze [A.] dan niet zoals gepland zouden hebben meegenomen, zeg je dat de Taliban wegvluchtten omdat er burenen naar buiten gekomen waren, en dat ze niet graag hebben dat er veel mensen in de buurt zijn (CGVS p. 16, 19). Het komt eigenaardig over dat de Taliban, die er niet voor terugdeinsden om je vader neer te schieten en jou neer te slaan om hun doel te bereiken, zich dan wel zouden laten weggagen door enkele burenen.

Je onaannemelijke en onlogische verklaringen over de handelwijze van de Taliban schaden je geloofwaardigheid nog verder.

Ook over de reactie van je familie op de moord op je vader legde je volatiele en inconsistente verklaringen af.

Je stelt dat je familie niet naar de politie stapte na de moord op je vader. Wanneer je gevraagd wordt waarom niet, zeg je dat jullie niet zeker wisten wie achter de moord op je vader zat (al vermoedde je oom wel dat het commandant [I.] was), waardoor jullie geen klacht indienden. Als dat de reden is waarom jullie niet naar de politie stapten, zou echter logischerwijze kunnen worden verwacht dat jullie dan naar de politie zouden zijn gestapt nadat commandant [I.] vrijwillig aan je oom [H.E.] had toegegeven dat hij de moord op je vader had bevolen. Wanneer je daarmee wordt geconfronteerd, herhaalt je enkel dat je oom geen aangifte heeft gedaan. Wanneer de vraag nogmaals herhaald wordt, stel je dat je het niet weet en dat je oom wist dat het geen zin had om klacht in te dienen (CGVS p. 20). Je volatiele verklaringen over de reden waarom je oom niet naar de politie stapte, breken je geloofwaardigheid nog verder af.

Daarnaast legde je inconsistente verklaringen af over de contacten die er nog geweest zijn tussen commandant [I.] en je oom [H.E.] na de moord op je vader. Aanvankelijk stel je dat je oom [H.E.] commandant [I.] na de dood van je vader heeft proberen te contacteren: je oom had immers vermoedens dat [I.] achter de dood van je vader zat. Commandant [I.] zou je oom echter niet geantwoord hebben (CGVS p. 16, 18). Wanneer je later wordt gevraagd of je oom en commandant [I.] nog opnieuw hebben samengewerkt na de dood van je vader, zeg je dat je oom af en toe werd opgebeld om samen te werken, maar dat je oom daar niet meer op inging. Dat je enerzijds zegt dat [I.] het contact met je oom ontweek ondanks diens pogingen om hem te spreken, maar anderzijds dat het juist [I.] was die je oom nog af en toe opbelde om met hem te proberen samenwerken, houdt geen steek.

Je inconsistente en volatiele verklaringen over de reactie van je familie na de moord op je vader breken je geloofwaardigheid nog verder af.

Verder stel je dat je zus [N.] werkte als journaliste voor de vrouwenrechten, en dat zij wegens die werkzaamheden bedreigd werd door de Taliban. Je weet niet zeker of commandant [I.] met deze bedreigingen iets te maken heeft. Ook je verklaringen omtrent het werk van je zus en de bedreigingen die eruit volgden zijn echter niet geloofwaardig.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat je het profiel van je zus als journaliste niet aannemelijk hebt gemaakt, en dat je in se zelfs niet weet wat je zus precies deed voor werk. Je zegt meermaals dat ze werkte als journaliste voor de vrouwenrechten bij de radio, maar kan niet meer informatie geven dan dat. Je vermoedt dat ze via school aan haar job geraakt is (ze was immers slechts 15 op het moment dat ze als journalist zou zijn beginnen werken, een jaar voor jullie vertrek, CGVS p. 11) maar je bent er niet zeker van. Je weet niet op welke dagen ze moest gaan werken, je weet niet bij welke radiozender ze werkte, je weet niet wat haar taken daar waren, en je weet niet of ze bijvoorbeeld zelf dingen moest inspreken die dan uitgezonden werden op de radio. Je weet evenmin of ze een contract had, of bijvoorbeeld een bankkaart om haar loon te ontvangen, of andere documenten die haar werk kunnen bewijzen (CGVS p. 13, 15). Wanneer je gevraagd wordt om te verduidelijken hoe haar werk verband hield met vrouwenrechten, kom je niet verder dan keer op keer te herhalen dat ze werkte voor vrouwenzaken en dat alles ging over de vrouwenrechten, maar kan je niet zeggen hoe dan precies.

Je legt enkele foto's neer van je zus om haar werk te bewijzen, maar ook uit deze foto's kan niet met zekerheid worden afgeleid wie er precies op de foto's afgebeeld staat en wat er op de foto's gebeurt. Er is een foto waarop je zus en een andere vrouw poseren naast een soldaat, een foto van je zus en enkele andere vrouwen en mannen aan een grote tafel, een foto waarop je zus een certificaat ontvangt, en een foto van je zus en een andere groep vrouwen bij – vermoedelijk – een bezoek aan het districtshuis. Uit geen van deze foto's valt met zekerheid af te leiden wat er precies gebeurt of ter gelegenheid van welke gebeurtenis ze

werden genomen en of het foto's zijn van een eenmalige gebeurtenis of van herhaalde activiteiten. Verder blijken uit de foto's geen journalistieke activiteiten, en valt er niets op te zien dat te maken zou kunnen hebben met een radiozender.

Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het gegeven dat je niet elk detail kent in verband met de job van je zus, kan het CGVS niet anders dan concluderen dat je het werk van je zus geenszins aannemelijk hebt gemaakt met omstandige, uitgebreide verklaringen of overtuigende bewijsstukken, waardoor de idee dat je zus een jaar voor je vertrek als journaliste begon te werken niet meer is dan een blote bewering, die dus ook niet zomaar kan worden aangenomen. Bovendien legde je zoals hierboven uiteengezet ongeloofwaardige verklaringen af over je contacten in Afghanistan of met je familieleden, waardoor de idee dat je je niet verder kón informeren ook twijfelachtig is. Aangezien de beweemde activiteiten van [N.] niet vast zijn komen te staan, kan er ook niet uit worden besloten tot het bestaan in jouw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, louter wegens deze beweemde activiteiten van je zus.

Bovendien legde je tegenstrijdige verklaringen af over de bedreigingen die [N.] zou ontvangen hebben wegens haar werk.

Zo stelde je aanvankelijk dat [N.] een dreigbrief kreeg ruim nadat je oom gedood werd: je zegt dat jullie enkele maanden na diens dood aan jullie woning een dreigbrief voor haar aantreffen (CGVS p. 17). Later stel je echter dat [N.] haar dreigbrief kreeg in dezelfde maand als dat je oom overleden is en specificeer je dat de brief toekwam drie dagen na de dood van je oom (CGVS p. 21). Verder verklaarde je op de DVZ dat de Taliban in hun dreigbrief stelden dat jullie niet meer mochten werken, ook je zus niet (Vragenlijst 3.5). Op het CGVS echter spreek je er niet over dat de Taliban nog iemand anders dan je zus zou verboden hebben te werken. Wanneer je daarmee wordt geconfronteerd, antwoord je naast de vraag, herhaal je dat jij en je zus werkten en stel je dat jij minder verdiende en dat je familie na de dreigbrief voor [N.] het land verliet (CGVS p. 24). Dat vormt geen uitleg voor het feit dat je op de DVZ nog verklaarde dat de Taliban je hele familie verbood te werken, inclusief je zus, en dat je op het CGVS stelt dat de Taliban enkel [N.] verbood om te werken.

Dergelijke inconsistente verklaringen met betrekking tot de bedreigingen van de Taliban naar aanleiding van het werk van je zus halen je geloofwaardigheid nog verder onderuit.

Er moet geconcludeerd worden dat er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan je asielrelaas. Je hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat je in Afghanistan een gegronde vrees moet koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat je er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de opmerking van je advocaat dat je wegens je verblijf in België riskeert als ongelovige te worden aanzien door de Taliban moet er worden gesteld dat je loutere verblijf in België onvoldoende is om te besluiten tot het bestaan in jouw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals hieronder uitgebreid wordt uiteengezet (CGVS p.25).

De documenten die je neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Je taskara vormt een aanwijzing van je identiteit en herkomst, maar die gegevens staan op dit moment niet ter discussie. De foto's van het lichaam van je vader en je oom hebben weinig bewijswaarde: er kan niet met zekerheid afgeleid worden wie er op de foto's staat, laat staan in welke omstandigheden zij om het leven gekomen zijn. Ook met de foto van jezelf met verwonding aan de neus kan niet worden aangetoond in welke omstandigheden je deze verwonding zou hebben opgelopen. De foto's van je zus [N.] werden hierboven reeds besproken. Het document van het Rode Kruis toont enkel aan dat je de tracing-procedure bent opgestart, maar dat werpt geen nieuw licht op bovenstaande, noch vormt het een overtuigende aanwijzing dat je werkelijk geen contact meer hebt met je familie. Met betrekking tot de dreigbrief van de Taliban moet worden opgemerkt dat aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegeschreven indien ze een geloofwaardig relaas ondersteunen, wat hier geenszins het geval is. Bovendien blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt en die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude. Zowat elk document kan tegen betaling verkregen worden. Dit relativeert in sterke mate de bewijswaarde van Afghaanse documenten.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen.

Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het

uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzekeerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals

bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 1, A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering), van artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, van het algemeen beginsel van voorzichtigheid, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij wijst nog op de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en rekening houdend met alle pertinente elementen.

Verzoeker betwist dat hij contact heeft met zijn familie; hij zou er alles aan doen om ze te bereiken. Hij vervolgt dat hij, als minderjarige, het zeer moeilijk heeft om alleen in een onbekend land te wonen. Hij betoogt dat aangezien hij een lange periode in België heeft geleefd, hij als ‘ongelovige’ beschouwd zal worden door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan en dat zijn leven hierdoor in gevaar zal zijn.

Hij meent dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund. Hij verwijst hiervoor naar verschillende arresten van de Raad en naar het verslag van de *UN High Commissioner for Refugees* van 6 augustus 2013. Hij benadrukt vervolgens dat hij sinds oktober 2020 in België is. Hij verwijt de commissaris-generaal hem geen specifieke vragen gesteld te hebben over zijn gedragingen, zijn conservatieve omgeving, de perceptie van de traditionele genderrollen door de familie, de duur van het verblijf in een westers land of zijn zichtbaarheid. Hij vervolgt dat hij uit een zeer conservatief milieu afkomstig is en dat zijn jarenlange verblijf in Europa het zeer waarschijnlijk maakt dat hij met vervolging zal worden geconfronteerd bij terugkeer naar Afghanistan. Hij verwijst dienaangaande naar de nota van Nansen en naar een verslag van *Human Rights Watch*.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt op vervolging, foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen. Hij wijst erop dat de situatie in Afghanistan bijzonder precair is, dat de plotselinge verslechtering van de situatie door betrouwbare bronnen aangetoond wordt en op ruime schaal wordt gemediatiseerd. Hoewel de situatie onstabiel en chaotisch is, kan niet worden voorbijgegaan aan de problematische veiligheids- en humanitaire situatie in het land. Hij stelt dat deze in Afghanistan sinds augustus 2021 met een drastisch tempo verergerd zijn en dat verschillende EU-landen, waaronder België, beslist hebben om de komende tijd geen Afghanen meer te repatriëren. De verslechtering van de algemene situatie in het land, zoals blijkt uit betrouwbare bronnen, is ook benadrukt door de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties. Hij werpt op dat wanneer zelfs de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de situatie als ‘verschrikkelijk’ beschrijft, het vaststaat dat de veiligheid van de Afghaanse burgers niet gegarandeerd kan worden. Daarenboven zijn alle repatriërvluchten van burgers stopgezet, door de toenemende onveiligheid in Kabul. Doordat de algemene situatie er elke dag verslechtert, is het voor hem absoluut onmogelijk om terug te keren.

Vervolgens gaat hij in op de socio-economische situatie en meent hij dat uit verschillende bevindingen en rechtspraak blijkt dat het niet uitgesloten is dat de huidige humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan wel degelijk te wijten is aan doelbewuste handelingen van minstens één actor: de taliban. Bijgevolg is het volgens hem gerechtvaardigd om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Uiterst ondergeschikt verzoekt hij de Raad de bestreden beslissing te vernietigen zodat aanvullende onderzoeksmaatregelen kunnen worden gesteld.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 20 juni 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;

- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024.

3.2. Op 25 juni 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij de volgende nieuwe stukken voegt, die hij beschrijft als volgt:

- Lettre du tuteur;
- Rapport d'intégration du centre El Paso;
- Attestation de M.S., psychologue;
- Consultation orthopédique et traumatologique;
- Accusé de réception du service R.L.F.;
- Mise à jour du dossier R.L.F.;
- Bulletin 2020-2021;
- Photo de S.R. (mérite D.A.S.P.A.);
- Lettre de M.A., professeure;
- Bulletin 2021-2022;
- Procès-verbal du conseil d'intégration;
- Lettre de S.V., directrice;
- Photo des créations de R.;
- Bulletin 2022-2023;
- Bulletin 2023-2024, avril;
- Lettre de T.P., professeure;
- Lettre de S.C., professeure;
- Lettre de Monsieur H.I.;
- Contrat d'occupation d'étudiant 2023;
- Contrat d'occupation d'étudiant 2024;
- Lettre de Monsieur L.A. (gérant du restaurant);
- Lettre personnelle de S.R.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer gedood te worden door de taliban enerzijds omwille van problemen met een commandant I., die met zijn zus wou trouwen en die achter de moord op zijn vader en zijn oom zit en anderzijds omwille van de tewerkstelling van zijn zus, die werkte als vrouwenrechten-journaliste.

4.3.2. De commissaris-generaal weigert middels de bestreden beslissing verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- (i) Verzoekers verklaringen, over zijn contacten in Afghanistan, halen zijn algemene geloofwaardigheid bij voorbaat onderuit;
- (ii) Er wordt geen geloof gehecht aan verzoekers bewering dat zijn familie lastiggevallen werd door commandant I. daar hij inconsistente verklaringen aflegt over de contacten tussen zijn vader en I.;
- (iii) Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder geschaad door zijn onaannemelijke en onlogische verklaringen over de handelswijze van de taliban daar (a) er niet ingezien kan worden waarom de taliban de ontvoering van zijn zus zouden starten, daarbij zelfs zijn vader vermoordend, zonder te beschikken over een manier om zijn zus te vervoeren; (b) het niet aannemelijk is dat de taliban zijn zus uiteindelijk niet ontvoerd hebben;
- (iv) Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder afgebroken door zijn inconsistente en volatiële verklaringen over de reactie van zijn familie na de moord op zijn vader;
- (v) Verzoeker kan het profiel van zijn zus als journaliste niet aannemelijk maken daar (a) hij *in se* zelfs niet weet wat zijn zus precies deed; (b) uit de neergelegde foto's niet met zekerheid kan worden afgeleid wie er precies op staat afgebeeld en wat er op de foto's gebeurt;
- (vi) Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over de bedreigingen die zijn zus ontvangen zou hebben wegens haar werk;
- (vii) Verzoekers louter verblijf in België is onvoldoende om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade;
- (viii) De door verzoeker neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie nu (a) zijn taskara slechts een aanwijzing vormt van zijn identiteit en herkomst, die op dit moment niet ter discussie staan; (b) er uit de foto's van het lichaam van zijn vader en zijn oom niet met zekerheid kan worden afgeleid wie erop staat, laat staan in welke omstandigheden zij om het leven gekomen zijn; (c) uit de foto van zichzelf met verwonding aan de neus niet kan worden afgeleid in welke omstandigheden hij deze verwonding zou hebben opgelopen; (d) het document van het Rode Kruis enkel aantoonde dat hij de *tracing*-procedure is opgestart, maar geen nieuw licht werpt op bovenstaande, noch een overtuigende aanwijzing vormt dat hij werkelijk geen contact meer heeft met zijn familie; (e) er aan de dreigbrief van de taliban slechts een relatieve bewijswaarde kan worden toegeschreven gezien dit geen geloofwaardig relaas ondersteunt en gezien er in

Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude waarbij zowat elk document tegen betaling kan verkregen worden.

4.3.3. De motieven, die betrekking hebben op verzoekers vluchtrelaas en zijn vrees waarom hij zijn herkomstland heeft verlaten, zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet betwist in het verzoekschrift. Mede bij gebrek aan enig verweer omtrent de motieven met betrekking tot verzoekers vluchtmotieven, worden zij integraal overgenomen.

4.3.4. Verzoeker betoogt dat aangezien hij een lange periode in België heeft geleefd, hij als 'ongelovige' beschouwd zal worden door de taliban bij terugkeer naar Afghanistan en dat zijn leven hierdoor in gevaar zal zijn. Op basis van de beschikbare objectieve landeninformatie, kan volgende analyse worden gemaakt.

4.3.4.1. De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA *Afghanistan security situation*, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130). Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over

de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *Afghanistan targeting of individuals* augustus 2022, p. 53-55; *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon

terugkeert (COI Focus Afghanistan, *Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *Country Guidance* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

4.3.4.2. Verzoeker zet in zijn verzoekschrift uiteen dat hij sinds oktober 2020 in België is, dat hij uit een zeer conservatief milieu afkomstig is en dat zijn jarenlange verblijf in Europa het zeer waarschijnlijk maakt dat hij met vervolging zal worden geconfronteerd bij terugkeer naar Afghanistan. Hij legt een aanvullende nota neer van 25 juni 2024 waarin hij opmerkt dat hij nog steeds minderjarig is, dat hij nood heeft aan psychologische begeleiding en dat hij actief op zoek is naar zijn familie. Hij wijst voorts op zijn goede kennis van de Franse taal, zijn schoolparcours en zijn studentenjob.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker, gelet op zijn verklaringen, bij het verlaten van Afghanistan, ongeveer in januari 2020 (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 06.04.21, punt 33), twaalf jaar oud was en dat hij dertien jaar oud was op 27 oktober 2020, de dag waarop hij zijn beschermingsverzoek in België

indiende. Verzoeker bevindt zich meer dan vier jaar buiten Afghanistan. Hij heeft heden de leeftijd van zestien jaar en verblijft inmiddels meer dan drieënhalf jaar in België. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist.

Hoewel verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan op twaalfjarige leeftijd beperkt gevormd was naar Afgaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij het grootste deel van zijn puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht. De jaren van adolescentie vormen tevens een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft verzoeker aan dat alles goed gaat in België, dat hij zich bezig houdt met zijn studies, dat hij deelneemt aan de activiteiten van het opvangcentrum en dat hij ondertussen al veel Frans heeft geleerd en dit ook spreekt (NPO, p. 6).

Uit wat hieronder blijkt, schetsen de verschillende schoolbewijzen, foto's en aanbevelingsbrieven van personen met uiteenlopende profielen die hem doorheen zijn traject in België hebben begeleid, met name de verklaringen van meerdere leerkrachten, zijn psychologe, zijn voogd en zijn werkgever de omstandigheden en positieve evolutie van verzoeker alsook van zijn verblijf in België. Gelet op de uiteenlopende profielen van de opstellers van voorgaande getuigenissen en stukken, alsook het feit dat deze brieven verschillende omstandigheden toelichten, kan hieraan een zekere bewijswaarde inzake het voorgehouden profiel worden toegekend. Uit de verschillende stukken blijkt immers wat volgt.

In zijn persoonlijke getuigenis zet verzoeker uiteen dat hij sinds 9 december 2020 in het opvangcentrum verblijft, dat hij in januari 2021 in de DASPA-klassen op de Henri Maus-school gestart is, dat hij zeer snel Frans geleerd heeft, dat hij zijn DASPA-lessen voltooid heeft in juni 2022 en dat hij momenteel in het vierde jaar beroepsonderwijs zit op het technisch Instituut van Namen, richting elektriciteit. Hij voegt toe dat hij een goed contact heeft met zijn leerkrachten en medeleerlingen, dat hij regelmatig naar school gaat, goede punten heeft en dat hij hier een professionele carrière voor hem weggelegd ziet. Hij verklaart verschillende vrienden te hebben met verschillende nationaliteiten en dat de gesprekken, die hij met hen heeft, hem in staat stellen zich verder te integreren in België en zijn kennis van het Frans nog te verbeteren. Hij voegt toe dat hij sinds 2023 als student tewerkgesteld is in een restaurant, dat deze ervaring hem toelaat om zich in het professionele leven te aarden en dat hij goed overeenkomt met zijn collega's. In zijn vrije tijd gaat hij graag naar de Basic Fit en neemt hij vrijwillig deel aan de activiteiten georganiseerd door het centrum, zo was hij in het bijzonder geïnteresseerd in de groepsworkshops omtrent het opbouwen van een zelfstandig leven (aanvullende nota 25.06.24, stuk 22).

Verzoekers verklaringen vinden weerslag in de overige documenten die middels de aanvullende nota van 25 juni 2024 worden neergelegd.

Verzoekers voogd wijst erop dat het intussen meer dan drieënhalf jaar geleden is dat verzoeker zijn beschermingsverzoek in België indiende en geeft in zijn getuigenis een overzicht van verzoekers parcours. Aangaande zijn medische situatie, stelt zijn voogd dat hij psychologische begeleiding heeft ingevolge de gebeurtenissen zowel in Afghanistan als onderweg en dat hij ook kinesithérapie volgt. Vervolgens bespreekt zijn voogd zijn traject op school, de vriendschappen die hij in België heeft opgebouwd en zijn werkervaring als jobstudent. Zijn voogd wil zijn niet-aflatende steun voor zijn pupil benadrukken en stelt dat verzoeker opvalt door zijn integriteit, respect en vriendelijkheid. Hij voegt toe dat verzoeker volwassen en verantwoordelijk is, in het bijzonder wat betreft het respecteren van zijn taken en afspraken en zijn financieel beheer. Hij concludeert dat hij hoopt dat verzoeker zijn leven op een rustige en evenwichtige manier zal kunnen voortzetten in België (aanvullende nota 25.06.24, stuk 1).

In het integratierapport van het opvangcentrum staat te lezen dat verzoeker een vriendelijke, behulpzame en rustige jongen is, die de regels van het centrum respecteert en een helpende hand biedt als er conflicten tussen andere jongeren zijn. De maatschappelijk assistente beschrijft hem als een positieve leider in de groep, die gemakkelijk feedback aanvaardt en die steeds zijn hulp aanbiedt als zij een tolk nodig hebben. Zij vervolgt dat verzoeker zeer snel Frans geleerd heeft en dat hij verkozen werd tot beste leerling van de DASPA-klas, waar hij ook een prijs voor ontvangen heeft. Zij voegt toe dat hij beroepsonderwijs volgt om elektricien te worden, dat hij zeer enthousiast is over zijn opleiding en foto's van zijn werken met de nodige fierheid en passie toont. Tot slot merkt zij op dat hij een goede band heeft met zijn voogd, met wie hij vaak telefoneert (aanvullende nota 25.06.24, stuk 2).

De psychologe van het opvangcentrum getuigt dat zij verzoeker regelmatig spreekt sinds zijn verblijf in het centrum. Zij stelt vast dat verzoeker tekenen vertoont van PTSS en dat hij opgevolgd wordt door een psychiater voor zijn medicatie. Zij vervolgt dat hij een duidelijke wil heeft om zich te integreren in België; zo heeft hij snel Frans geleerd en treedt hij tezelfdertijd op als tolk voor de andere jongeren in het centrum. Volgens haar is verzoeker niet alleen vriendelijk en behulpzaam, hij wil ook graag vriendschappen opbouwen met Belgen en niet geïsoleerd blijven in de omgeving van louter Afgaanse jongeren. Zij wijst op zijn goede schoolresultaten en verschillende relaties van enkele maanden met Belgische meisjes, die volgens haar aantonen dat hij over de capaciteiten beschikt om zich aan te passen aan de Belgische cultuur. Tot slot stipt

zij aan dat hij een studentenjob heeft in een restaurant en dat de punctualiteit en de vasthoudendheid, die hij daar tentoonspreidt, getuigen van een integratie volgens de Belgische normen en waarden, zoals het volgen van uurschema's en het respecteren van algemene werkcodes. Zij merkt op dat zijn betrokkenheid bij zijn psychologisch traject wijst op zijn bereidheid om aan zichzelf te werken en zichzelf te stabiliseren, ondanks de moeilijkheden die hij in Afghanistan en onderweg heeft ondervonden. Tot slot verklaart zij dat verzoeker onthoudt wat zij hem aanraadt, dat hij haar advies opvolgt en dat hij van goede wil is om beter te worden en een stabiele en geïntegreerde Belgische burger te worden (aanvullende nota 25.06.24, stuk 3).

Verzoeker wordt eveneens opgevolgd door een kinesist voor pijn aan zijn schouder (aanvullende nota 25.06.24, stuk 4).

Uit de schoolrapporten en de getuigenissen van zijn leerkrachten kan worden afgeleid dat verzoeker DASPA-lessen gevolgd heeft op het technisch instituut Henri Maus tijdens de schooljaren 2020-2021 en 2021-2022. Uit zijn rapporten blijkt dat verzoeker uitstekend scoort op de verschillende competenties en dat zijn leerkrachten hem hierom bejubelen (aanvullende nota 25.06.24, stuk 7 en 10). Zijn leerkracht Frans omschrijft verzoeker al een ijverige, gedreven en goed geïntegreerde student die, ondanks dat hij in het begin angstig en overstuurd was ingevolge de gebeurtenissen vóór zijn komst naar België, snel gewend raakte aan het schoolritme en snel vooruitgang boekte in het leren van het Frans. Zij getuigt dat de klassenraad hem unaniem de "*prix du mérite*" toekende in juni 2021 omwille van zijn bijzonder positieve houding, waarvan verzoeker ook een foto neerlegt (aanvullende nota 25.06.24, stuk 8). Zij vervolgt dat hij zijn opleiding met moed en vastberadenheid heeft voortgezet en prijst zichzelf gelukkig dat zij zijn pad heeft mogen kruisen en dat hij altijd een bijzondere student in haar professioneel leven zal blijven (aanvullende nota 25.06.24, stuk 9).

In het PV van de integratieraad van zijn school van 21 juni 2022 staat te lezen dat hij de vereiste vaardigheden verworven heeft om over te gaan naar het derde jaar regulier onderwijs (aanvullende nota 25.06.24, stuk 11). De directrice van de onderwijsinstelling "Asty Moulin" in Namen bevestigt dat verzoeker in het schooljaar 2022-2023 bij hen gestart is. Zij stelt dat zij, hoewel zij in het begin hun twijfels hadden of verzoekers niveau van Frans het toeliet om een abstracte richting met veel technische lessen te volgen, zij het genoeg hadden een leerling te ontmoeten die heel vriendelijk en geïnteresseerd is en die bereid is alles te doen om te kunnen slagen. Volgens haar maakt verzoeker gebruik van de aangeboden hulpmiddelen en toont hij nieuwsgierigheid en een wil om de zaken te begrijpen, wat zijn leerkrachten zeer tevreden stelt. Zij voegt toe dat de klassenraad unaniem verklaart dat hij goed evolueert en dat zij ervan overtuigd zijn dat de moeilijkheden die hij nu nog ondervindt, opgelost zullen raken eens zijn niveau van Frans nog verbeterd. Zij hebben vertrouwen in zijn vermogen om tot het uiterste te gaan en te slagen. Voorts geeft zij aan dat hij steeds respectvol is ten aanzien van zijn leerkrachten en zijn medeleerlingen en dat hij een voorbeeld vormt voor veel andere leerlingen. Zij benadrukt zijn inspanningen om Frans te leren en zich te integreren en hoopt dat zij de opportuniteit zal krijgen om hem tot het einde van zijn parcours te begeleiden in een beroep waar op nationaal niveau een groot tekort aan is (aanvullende nota 25.06.24, stuk 12). Uit zijn schoolrapporten blijkt dat hij over het algemeen zeer goed scoort en dat zijn leerkrachten fier zijn op zijn vooruitgang en de behaalde resultaten (aanvullende nota 25.06.24, stuk 14 en 15). Hij legt eveneens foto's neer waarop zijn creaties te zien zijn (aanvullende nota 25.06.24, stuk 13). Op zijn nieuwe school krijgt verzoeker eveneens ondersteuning van een begeleidster voor ex-DASPA-leerlingen. Zij omschrijft hem als een intelligente, sympathieke, beleefde en respectvolle leerling met veel potentieel. Zij stelt dat zij in haar vijftienjarige carrière nog maar zelden een leerling zo snel zag vooruitgaan in het leren van de taal. Zij was onder de indruk van zijn mondelinge en schriftelijke kennis van het Frans en stelt dat zijn spelling soms zelf beter is dan dat van andere leerlingen in zijn klas. Volgens haar wordt hij erg gewaardeerd door het leerkrachtenteam en wordt er over hem gesproken als één van de besten van de klas. Zij benadrukt dat hij perfect geïntegreerd is op school, hij goed overeenkomt zowel met zijn medeleerlingen als met zijn leerkrachten en dat hij een plezier is om in de klas te hebben. Zij is ervan overtuigd dat hij een waardevol Belgisch burger kan zijn die op een positieve manier kan bijdragen aan de samenleving (aanvullende nota 25.06.24, stuk 16). Zijn leerkracht wetenschappen omschrijft hem als een punctuele, regelmatige leerling, die al van bij begin van het schooljaar vragende partij is voor extra werk en extra oefeningen die hij graag goed wil uitvoeren. Zij voegt toe dat hij hard werkt om zijn moeilijkheden met het Frans te overwinnen en dat hij dat uitstekend doet, waardoor hij zelfs één van de beste resultaten van de klas heeft. Naast zijn gemotiveerde houding, spant hij zich volgens haar in om zich te integreren in de klas en op school en zou hij graag zijn leven in België opbouwen. Verder staat te lezen dat hij altijd meewerkt tijdens de les, steeds klaarstaat om zijn medeleerlingen te helpen en nieuwsgierig is naar de Belgische cultuur en nieuwe leerervaringen. Zij besluit dat hij het verdient om zijn integratietraject in België verder te zetten en dat hij positief kan bijdragen aan de samenleving (aanvullende nota 25.06.24, stuk 17). Een medeleerling en vriend die hij heeft leren kennen in de DASPA-klas getuigt dat zij er samen voor gekozen hebben om hun schoolparcours verder te zetten in de richting elektriciteit en dat zij elkaar ook buiten school zien. Volgens hem is verzoeker een betrouwbare en vriendelijke jongen op wie je steeds kan rekenen en die goed geïntegreerd is in de klasgroep, wat ook blijkt uit de etentjes die ze soms samen met de klas hebben. Hij voegt toe dat verzoeker hem vanaf het begin geholpen heeft en dat hij het beste in hem naar voren brengt (aanvullende nota 25.06.24, stuk 18).

Verzoeker focust niet alleen op zijn schoolprestaties, hij geeft ook blijk van zijn inzet op de arbeidsmarkt als student. Uit de studentencontracten blijkt dat verzoeker van juli 2023 tot heden een studentenjob uitoefent in een restaurant (aanvullende nota 25.06.24, stuk 20 en 21). Zijn werkgever omschrijft verzoeker als een

voorbeeldige werknemer zowel op vlak van zijn werkzaamheden als zijn persoonlijkheid, als zijn punctualiteit, als zijn presentatie, als zijn integratie op het werk en in de samenleving. Hij stelt dat iemand als verzoeker steeds zeldzamer wordt op de arbeidsmarkt, wetende dat de horecasector onder druk staat om gekwalificeerd personeel te vinden. Hij besluit dat verzoeker een verrijking zou zijn voor België (aanvullende nota 25.06.24, stuk 21).

Verzoekers verklaringen, de bijgebrachte documenten en de verschillende steunverklaringen aanwezig in het rechtsplegingsdossier geven samen blijk van een goede integratie van verzoeker in de Belgische samenleving, waarbij dient te worden aangestipt dat verzoeker herhaaldelijk wordt omschreven als een zeer respectvolle, vriendelijke en behulpzame jongen, die zich actief inzet en uitstekend presteert op school en op het werk en die zijn uiterste best doet om zich te integreren in België. De bijgebrachte documenten en de afgelegde verklaringen, waaraan een zekere bewijswaarde kan worden gehecht, tonen samen aan dat verzoeker sinds zijn aankomst is ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd en dat hij hierbij gesteund wordt door zijn voogd, zijn psychologe, de begeleiders van het opvangcentrum, zijn DASPA-leerkrachten en de leerkrachten van zijn beroepsopleiding. Dat verzoeker daarenboven nog het initiatief neemt om een studentenjob uit te oefenen draagt, hoewel dit op zich geen blijk geeft van verwestering, mede bij tot het vaststellen van een doorgedreven wil tot integratie in zijn hoofde gelet op het geheel van omstandigheden.

Zo uit het geheel van informatie die thans voorligt als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat verzoeker zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, de tewerkstelling als student en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt.

Het is aannemelijk dat verzoeker zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf alhier, onbewust 'Belgische of Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen gewijzigd heeft, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier. In een identiteitsvormende fase van zijn leven werd verzoeker aldus blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die heden gelden in de Afghaanse samenleving onder het taliban-regime zoals hoger beschreven, wat het risico, dat hij in geval van terugkeer naar zijn herkomstland, zal worden gepercipieerd als aangetast door de Europese waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Er kan worden aangenomen dat hij deze 'Europese' gedragingen, opvattingen en kenmerken, gelet op zijn zeer jonge leeftijd bij vertrek, het feit dat hij heden zestien jaar oud is alsook zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds meer dan vier jaar, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de heersende verstrengde wetgeving, voorschriften, gebruiken, aanbevelingen, regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals heden vormgegeven door de taliban, in acht zal moeten nemen alsook de plaatselijke gebruiken en normen die onder het taliban-regime eveneens aanzienlijk werden aangescherpt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer gezien verzoeker hiermee niet vertrouwd is en deze ook niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin hij is opgegroeid, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afghaanse grondgebied. Verzoeker, die Afghanistan in ongeveer in januari 2020 heeft verlaten, is in elk geval niet vertrouwd met de religieuze en maatschappelijke regels in Afghanistan die sinds de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd. Dit verhoogt bijkomend het risico dat hij bij terugkeer door zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze maatschappelijke realiteit de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer.

Bij de beoordeling van de vrees moet rekening worden gehouden met de huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven.

Het is niet mogelijk om met zekerheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele en/of sociale normoverschrijding. De hierboven besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

Hoewel op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier en de stukken 5 en 6 van de aanvullende nota van 25 juni 2024 niet met zekerheid vastgesteld kan worden waar verzoekers gezinsleden zich bevinden, dient het beginsel van eenheid van het gezin te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, maakt hij, gelet op het geheel van bovenstaande elementen en de elementen eigen aan zijn situatie, het aannemelijk dat de kans reëel is dat hij hetzij op doorreis, hetzij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst, zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban en mogelijk ISKP zal komen te staan en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij daarbij wordt gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden, onder meer omwille van zijn jonge leeftijd bij vertrek en de duur van zijn afwezigheid uit Afghanistan sinds meer dan vier jaar, zijn verblijf in België als niet-begeleide minderjarige sinds oktober 2020 en zijn sociale ontwikkeling alhier tijdens een cruciale periode als adolescent die onder andere voortvloeit uit zijn ervaringen op school en in het opvangcentrum en het werk dat hij als student heeft uitgeoefend.

4.3.5. Gelet op het geheel dat voorafgaat, met name verzoekers profiel en zijn individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afgaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

4.3.6. Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *Country Guidance* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

4.3.7. Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *Country Guidance* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

4.4. Gelet op het voorgaande wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde schendingen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien augustus tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO